

The Reinvention of the Jewish People

London School of Jewish Studies, July 2012

Mishna – Pirkei Avot 1, 1-2

Moses received the Torah from Sinai and gave it over to Joshua. Joshua gave it over to the Elders, the Elders to the Prophets, and the Prophets gave it over to the Men of the Great Assembly.

The Men of the Great Assembly would always say these three things: Be cautious in judgment. Establish many pupils. And make a safety fence around the Torah.

Shimon Hatzaddik was among the last surviving members of the Great Assembly. He would say: The world stands on three things: Torah, the service of God, and deeds of kindness.

Mishna – Pirkei Avot 2, 8

Rabbi Yochanan ben Zakkai had five disciples. These were Rabbi Eliezer ben Hyrcanus, Rabbi Joshua ben Hananiah, Rabbi Yossi Ha-Kohen, Rabbi Shimon ben Netanel and Rabbi Eleazar ben Arach.

He would recount their qualities: “Rabbi Eliezer ben Hyrcanus is a plastered cistern which loses not a drop, Rabbi Joshua ben Hananiah - Happy is she who bore him; Rabbi Yossi Ha-Kohen is a pious man; Rabbi Shimon Ben Netanel is one who fears sin and Rabbi Eleazar ben Arach is like a spring that is ever bubbling.”

Rabbi Yochanan ben Zakkai used to say: “If all the sages of Israel were in one scale of the balance and Eliezer ben Hyrcanus were in the other scale, he would outweigh them all.”

משנה אבות א, א-ב

משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה.

הם אמרו שלשה דברים, הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סיג לתורה.

שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים.

משנה אבות ב, ח

חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי ואלו הן, רבי אליעזר בן הרקנוס, רבי יהושע בן חנניה, ורבי יוסי הכהן, ורבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן ערך.

הוא היה מונה שבחן. רבי אליעזר כט בן הרקנוס, בור סוד שאינו מאבד טפה לא. רבי יהושע בן חנניה, אשרי יולדתו. רבי יוסי הכהן, חסיד. רבי שמעון בן נתנאל, ירא חטא. ורבי אלעזר בן ערך, מעין המתגבר.

הוא היה אומר, אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר בן הרקנוס בכף שניה, מכריע את כלם.

Talmud – Baba Metzia 59b

It happened one day that Rabbi Eliezer brought forward every imaginable argument, but the rabbis did not accept any of them. He said to them: "If the halacha is according to me, let this carob tree prove it!" Thereupon the carob tree was torn up a hundred *amot*, others say, four hundred *amot*. "Proof cannot be brought from a carob tree," they retorted. Again he said to them: "If the halacha is according to me, let the stream of water prove it!" Whereupon the stream of water flowed backwards. "Proof cannot be brought from a stream of water," they rejoined. Again he urged: "If the halacha agrees with me, let the walls of the academy prove it," whereupon the walls inclined to fall. But Rabbi Yehoshua rebuked them, saying: "When scholars are engaged in a halachic dispute, what business is it of yours?" Hence the walls did not fall, in honour of Rabbi Yehoshua, nor did they straighten, in honour of Rabbi Eliezer, and they are still thus inclined.

Again he said to them: "If the halacha is according to me, then let the Heavens prove it." And a *bat kol* called out: "Why do you dispute with Rabbi Eliezer, seeing that in all matters the halacha agrees with him!" Then Rabbi Yehoshuah rose to his feet and exclaimed: *Lo bashamayim hi* - It is not in Heaven! What did he mean by this? Said Rabbi Yirmiyah: "The Torah has already been given at Mount Sinai; and therefore we pay no attention to Heavenly voices, because You have long since written in the Torah at Mount Sinai, *Acharei rabim lehatot* - Side with the majority (*Shemot 23:2*)."

Rabbi Natan met Elijah the Prophet and asked him: "What did the Holy Blessed One do at that moment?" "God laughed and said, 'My children have defeated Me, My children have defeated Me.'"

בבלי בבא מציעא נטב.

באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו הימנו. אמר להם: אם הלכה כמותי - חרוב זה יוכיח. נעקר חרוב ממקומו מאה אמה, ואמרי לה: ארבע מאות אמה: אמרו לו: אין מביאין ראיה מן החרוב. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי - אמת המים יוכיחו. חזרו אמת המים לאחוריהם. אמרו לו: אין מביאין ראיה מאמת המים. חזר ואמר להם: אם הלכה כמותי - כותלי בית המדרש יוכיחו. הטו כותלי בית המדרש ליפול. גער בהם רבי יהושע, אמר להם: אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה - אתם מה טיבכם? לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע, ולא זקפו מפני כבודו של רבי אליעזר, ועדין מטין ועומדין.

ואמר להם: אם הלכה כמותי - מן השמים יוכיחו. יצאתה בת קול ואמרה: מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום. עמד רבי יהושע על רגליו ואמר: לא בשמים היא! מאי לא בשמים היא? אמר רבי ירמיה: שכבר נתנה תורה מהר סיני, אין אנו משגיחין בבת קול, שכבר כתבת בהר סיני בתורה, אחרי רבים להטת.

אשכחיה רבי נתן לאלהו אמר ליה: מאי עביד קודשא בריך הוא בההיא שעתא? - אמר ליה: קא חייך ואמר נצחוני בני, נצחוני בני.

Gershom Scholem (1897-1982), letter to Franz Rosenzweig (1886-1929)

The Land is a volcano. It provides lodging for the language... But what will be the result of the rebirth of Hebrew? Will the abyss of the holy tongue, which we have implanted in our children, not be too wide? People here do not realise what they are doing. They think they have made Hebrew into a secular language, that they have removed its apocalyptic sting. But that is not so. Every expression that is not simply made up but rather taken from the treasurehouse of well-worn words is laden with explosives. God will not remain dumb in the language in which He has been adjured so many thousands of times to come back into our lives. The question is this: Can Jewish history manage to re-enter concrete reality without being destroyed by the messianic claim, which that re-entry is bound to bring up from its depths.

Rabbi Abraham Isaac Kook (1865-1935)

The State of Israel will be an ideal state, one that has the highest of all ideals engraved in its being. It shall be the pedestal of God's throne in this world, for its only aim shall be that the Lord be acknowledged as one and His name one.

Daniel 7:2, 9

Daniel spoke and said, I saw in my vision by night, and behold, the four winds of the heavens broke forth upon the great sea... I beheld till the thrones were set in place, and the Ancient of Days did sit, whose garment was white as snow, and whose hair was like the pure wool: God's throne was like the fiery flame, and its wheels as burning fire.

דניאל ז.ב, ט

עָנָה דָּנִיֵּאל וַאֲמַר חֲזָה הִנֵּית בְּחִזּוֹן עִם לִילִיָּא וְאָרוּ אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא מְגִיחִין... חֲזָה הִנֵּית עַד דִּי כְרִסוֹן רְמִיו. סְלִימָא רַבָּא וְעֵתִיק יוֹמִין יִתֵּב לְבוּשָׁה כְּתִלְג חוּר וְשַׁעַר רֵאשָׁה כְּעֵמֶר נְקֵא כְרִסְיָה שְׂבִיבִין דִּי נוֹר גְּלָגְלוּהִי נוֹר דְּלֶק.

Talmud – Hagiga 14a

One part of the passage says: God's throne was like the fiery flame (*Daniel 7:9*). Another part says: I beheld till the thrones were set in place I beheld till the thrones were set in place, and the Ancient of Days did sit (*Daniel 7:9*). — There is no contradiction: one is the Divine Trone, and one for David; this is the view of Rabbi Akiva. Said Rabbi Yose Haglili to him: Akiva, how long will you degrade the Shekhinah to the level of the mundane! Rather, it must mean, one for justice and one for grace. Did he accept this explanation from him, or did he not accept it? — Come and hear: One for justice and one for grace; this is the view of Rabbi Akiva. Said Rabbi Eleazar ben Azaria to him: Akiva, what business do you have dabbling in Aggadah? Go back to studying skin-diseases and tent-impurities! Rather it means, one for a throne and one for a stool; the throne to sit upon, the stool for a footrest, as it is written, The heaven is my throne, and the earth is my footstool (*Yeshayahu 66:1*).

בבלי חגיגה יד.א

כתוב אחד אומר (דניאל ז') כרסיה שביבין דנור וכתוב אחד אומר (דניאל ז') עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב! - לא קשיא: אחד לו ואחד לדוד. כדתניא: אחד לו ואחד לדוד, דברי רבי עקיבא. אמר לו רבי יוסי הגלילי: עקיבא! עד מתי אתה עושה שכינה חול! אלא: אחד לדין ואחד לצדקה. קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה? - תא שמע: אחד לדין ואחד לצדקה, דברי רבי עקיבא. אמר לו רבי אלעזר בן עזריה: עקיבא! מה לך אצל הגדה? כלך מדברותיך אצל נגעים ואהלות. אלא: אחד לכסא ואחד לשרפרף, כסא - לישב עליו, שרפרף - להדום רגליו, שנאמר (ישעיהו ס"ו) השמים כסאי והארץ הדם רגלי.

Hayim Nachman Bialik (1873-1934)

City of Slaughter (1903)

Arise and go now to the city of slaughter;
into its courtyard wind your way;
There with your own hand touch,
and with the eyes of your head,
Behold on tree, on stone, on fence, on mural clay,
The spattered blood and the dried brains of the dead.

The *kohanim* sallied forth,
To the rabbi's house they flitted:
"Tell me, Rabbi, tell, is my own wife permitted?"
The matter ends; and nothing more.
And all is as it was before.
Come, now, and I will bring thee
To their lairs the privies,
Outhouses and pigpens where
The heirs of Hasmoneans lay,
with trembling knees,
What is thy business here, o son of man?
Rise, to the desert flee!

Concealed and cowering,—
The sons of the Maccabees!

בְּעִיר הַהֲרָגָה

קוּם לָךְ לָךְ אֶל עִיר הַהֲרָגָה
וּבְאַתְּ אֶל-הַחֲצָרוֹת
וּבְעֵינֶיךָ תִּרְאֶה וּבְיָדְךָ תִּמְשֹׁשׁ
עַל-הַגְּדָרוֹת וְעַל הָעֲצִים
וְעַל הָאֲבָנִים וְעַל-גְּבִי טִיחַ הַכְּתָלִים
אֶת-הַדָּם הַקְרוּשׁ
וְאֶת-הַמֶּחַ הַנִּקְשָׁה שֶׁל-הַחֲלָלִים.

וְהַכֹּהֲנִים שֶׁבָּהֶם יֵצְאוּ וְיִשְׁאַלוּ אֶת רַבֵּם
"רַבִּי! אֲשֶׁתִּי מָה הִיא? מִתְּרַת אוֹ אֲסוּרָה?"
וְהַכֹּל יָשׁוּב לְמִנְהַגוֹ, וְהַכֹּל יִחְזֹר לְשׁוּרָה.
וְעַתָּה לָךְ וְהַבְּאִתְךָ אֶל-כָּל הַמַּחְבֹּאִים:
בְּתֵי מַחְרָאוֹת,
מִכְלָאוֹת חֲזִירִים
וְשִׁאָר מְקוֹמוֹת צוּאִים.
וְרֵאִיתְךָ בְּעֵינֶיךָ אֵיפֹה הִיוּ מִתְּחַבְּאִים
אֲחִיד, בְּנֵי עַמְּךָ וּבְנֵי
בְּנֵיהֶם שֶׁל-הַמַּכְבָּיִם!

וְעַתָּה מַה-לָּךְ פֹּה, בֶּן-אָדָם
קוּם בְּרַח הַמִּדְבָּרָה

Rabbi Avraham Shapira, Former Ashkenazi Chief Rabbi of Israel

According to Torah law, it is completely forbidden (*issur midoraita*) to give land in Israel to a non-Jew, due to the prohibition of *lo techannem* ("Do not give them a foothold in the Land," *Devarim* 7:2) and due to the nullification of the commandment to settle the Land of Israel that is incumbent upon every individual of Israel. This prohibition applies to every Jew, soldier or civilian alike. An order to take part in the evacuation of Jews from their homes in order to give over the land to non-Jews is an order that is against the religion of our holy Torah and forbidden to fulfill. Anyone who violates this prohibition will not be exonerated (*lo yentakke*), not in this world and not in the world to come. (*Pesak Halacha*, July 2005)

Rabbi Joseph B. Soloveitchik, Former Rosh Yeshiva, Yeshiva University

Our Judaism is not a religion of shrines. The significance of our victory lies in the fact that the *Malchut Yisrael* was saved. A Jew does not need holy places in order to be *lifnei Hashem* (before God). There is a *lifnei Hashem* which spreads out over the entire world, wherever a Jew does not sin, wherever a Jew learns Torah, wherever a Jew does mitzvot, *minayen sheshnayim yoshevim veoskim be-Torah ha-Shechinah imahem* ("Wherever two people learn words of Torah together, the *Shechinah* is present," *Pirkei Avot* 3:2) - through the entire world. If *pikuach nefesh* ('the preservation of life') supersedes all other mitzvot, it supersedes all prohibitions of the Torah, especially the *pikuach nefesh* of the yishuv in Eretz Yisrael. The borders that must be established should be based on that which will provide more security. (*Al Hateshuva*, August 1967).